

(2) Stillingen idag.

Hitler priserte i talen sin for tre uker siden at Russland var knekket og at det bare sto igjen mindre opprensingsoperasjoner. I dag forteller de tyske telegrammer at det å okkupere en entlig hovedstad kan være en bisak. Tyskerne akter nå å rette sine slag mot Donjetbekkenet. Tyskerne har all mulig grunn til å blåse seiersfanfarer - framrykkingen særlig på midtfronten har vært voldsom. Det har imidlertid vært en meget kostbar seier - tyskerne har tapt mye materiell og meget store troppstyrker. Russernes tap har antagelig også vært meget store, men såvidt en kan se av meldingene, har de klart å føre sine styrker tilbake intakte. Det er meget vesentlig. Sovjet står klar til å møte nye angrep med intakte hærgrupper og friske resurser. Knipetangsoffensivene mot Moskva ble mislykket. Tyskerne vant terrenget (står nå 80-100 km. fra Moskva), men klarte ikke å rive opp de russiske hærgrupper. Det meldes nå om frontalangrep mot Moskva. Er dette en skinnmanøvre?

Framrykkingen på det sydlige frontavsnitt hadde en særlig alvorlig karakter - spesielt i retning mot Rostow. Hvis tyskerne klarer å erobre R., så er det et alvorlig slag mot den russiske olje-transport nordover. Vi må imidlertid gå ut fra forsvarer her er meget godt organisert. Lengere nord - i retning mot Donjetsbekkenet - var framgangen mindre enn sørpå. Det er her tyskerne bebuder sin nye offensiv. Donjetsområdet - lengre øst Kirov Rog - er meget rik på kull og jern, og her ligger Sovjets industrielle tyngdepunkt. Jern og kull har jo egentlig Tyskland nokk av, men disse områdene ligger utenfor de engelske bombeflyenes rekkevidde, men ikke utenfor de russiske's angrepsområde. Russerne kan miste Donjets-bekkenet men fortsetter likefullt kampen med med støtte i Ural Kusnjetzk områdets veldige industri langt østpå og i demokratiets krigsindustri.

Kampen går videre mens de tyske resurser tappes jevnt og sikkert. Sovjet blør men russebjörnen har bitt seg godt fast. Klarer tyskerne å riste av seg de seige russerne (hva vi ikke tror), da står U.S.A. og Storbritannia klar. Vägenhvilken vestpå har gitt demokratiene anledning til å ruste ennå mære.

Ostfronten byr utenom Odessas fall ikke noe særlig av interesse. Odessas forsvarsstyrker reddet seg ut sjøveien og er ført til Rostow.

Vestfronten har vært preget av stadige engelske angrep mot tysk skipsfart og få men tunge og voldsomme bombeangrep mot tysk industri og jernbaneknutepunkter.

Middelhavsforsiden viser stadig samme bilde. Uvesentlige landoperasjoner men svære vellykkete engelske bombeangrep mot forsyningsbasen (Neapel bl. a.) og transportveiene. Den italienske og tyske skipsfart på Libya og Tripolis lider store tap.

Atlanterhavsforsiden. Meget gunstig.

Det okkuperte Europa. De store gueriljakamper i Hellas og Jugoslavis fortsetter og utvikler seg etterhvert til regulære kamphandlingar.

Tyskland og Italia. Hjemmefronten i disse landene viser etterhvert tegn på krigstretthet - særlig i Italia.

Glem ikke at boikott og sabotasje er våre våpen. Boikott Nasjonalteatret og fientlige filmer og propagandafilmer. Hjelp nød, stillte norimenn (ikke gjennom Nasjonalhjelpen men underhånden).

Glem ikke å gjemme ryggsekker og metallar.

F R A M. nr. IO

5-I2-4I

Hjarta som sprengdest i dödens gru,
ropar i angst: Kvar står du?

(Skard i "Hansteen og Vickström").

Dette er det norske folks eiendom - send videre.

Stillingen idag (5-I2-4I)

Siste uke har vært lys og de siste dagene svekker ikke inntrykket av at den tyske hærmarkts slagkraft blir svakere. Ostfronten. Det er få eller ikke noen meldinger fra Murmansk og sydover mot Onega. Meldinger fra Nord-Norge tyder imidlertid på at tyskerne har store vanskter p.g.a. sviktende tilförsel. Skipsfarten er nesten stoppet øst for Tromsö-Hammerfest. Det senkes nesten hverdag forsyningsskip på vei østover. For et par dager siden meldte London om en større konvoi som gikk ned. Tyskerne kan vanskelig fortsette kampen i nord under disse forhold. De har derfor gjort visse forberedende tiltak for en eventuell retrett som å flytte sin marinestab fra Tromsö til Mosjöen, sprengte flyplassen ved Kirkenes i luften o.s. Vi advarer dog mot optimisme p.g.a. disse meldingene. Vi peker samtidig på at tyskerne og N.S. setter ut rykter som går videre enn det som er nevnt ovenfor for å skape en falsk optimisme. Leningradsektoren er preget av russisk initiativ på tross av meldingen om Tichwin's fall. Hangö er evakuert. Denne marinehavnen har antakelig mindre betydning nå i vinterhalvåret. For sommerfelttoget spiller den stor rolle.

Moskva sektoren fra Kalinin i nord til Tula i syd er stadig det hardeste kampområdet, der tyskerne presser på med svære styrker. Stort sett har ikke forandringene vært særlig store. Etter russisk melding forleden dag har ikke tyskerne vunnet terrenget. De tyske tap er imidlertid usedvanlig store. Ved Klin i nord er trykket lettet og russerne gikk til en lokal offensiv. I 12 landsbyer ble erobret tilbake Rett vest for Moskva har tyskerne klart å kjøre inn en kile som etter tyske meldinger ser meget alvorlig ut. Russerne innrommer selv at stillingen er alvorlig (London 4/I2). Ved Tula er det tyske presset svakere - den viktige banen mellom T. og Moskva er stadig intakt. Mellom Moskva og ned mot Rostow-sektoren er stillingen ufordret. Ved Rostow og nord for denne byen er situasjonen helt forandret. Samtidig med den engelske offensive i Libya satte Timotsjenko og Krimoschenko igang en voldsom offensiv. Stillingen er blitt så alvorlig for tyskerne at Hitler har sendt sin överstkommanderende v. Brauschitz ned til denne fronten. Den russiske framrykkingen rett vestover fra R. og sydover fra Donetz bekkenet tvang tyskerne til å trekke seg ut av området Taganrog-Rostow med store tap av mennesker og materiell. Tyskerne har måttet gjøre forberedelser til å mattede Krim. Vi må peke på at London til en viss grad har overurevet meldingene herfra. En framrykking på sine steder omlag 80 km. er i og for seg gleieleg nok. Middelhavsforsiden. Den engelske offensiven hadde en meget lovende begynnelse. Frontalangrepet mot Sollum-Halafja passet samtidig med omgående bevegelser runt Fort Capuzzo (fortet falt) førte til at de tysk-italienske styrker ble innesluttet ved Sollum. Forte framstøtt mot Tobruk knekket det tyske panservåpen inntil viaere og ny-seelendere erobret og innesluttet Gambut og Baria. Det store tankslaget sydøst for Tobruk som etterhvert utviklet seg til vanlig infanterislag ga i første hånd briterne seieren og de oppnødde senere ved en korridor forbinnelse med Tobruk. Senere brøt tyskerne igjennom korridoren og slaget har etterhvert tatt av i kraft. Britiske tankstyrker og motorisert infanteri slo seg noe senere tvers gjennom örkenen, erobret oasene Augila og Giola og nådde Syrtebukten syd for Benghasi. Briterne har bunnet og innesluttet store aksestyrker som har store

S 2116.

Mappe 59
Eksp. 1
Arg. 3/1-1942
O.V.
Jfr.

vansker med tilförselen. Den britiske middelhavsfleate skjærer av alle forbannelsene - således ble en konvoi på 3 skip senket utenfor Sollum. Det engelske flyvåpen har tross tyske forsterkninger fra andre fronten herredømmet i luften og hamrer løs på tyskernes forbannelser. Tyskerne er kommet seg av den første "forbauselsen" og stillingen er derfor akkurat nå uklar. Dessuten hindrer regn operasjonene.

Vestfronten. Brittiske flyangrep på de norvesttyske havnebyene som t. eks. Hamburg, Bremen, Emden, Wilhelmshaven osv. og på skipsfarten i disse områdene og langs den norske kysten.

Angivere.

Fangevokter Ruud og kone, Bræværd bolig, Ullevalsveien 1. Fabrikeier Anton Eriksen og kone, Brugt. I7. Politibetjen Lær Bakke og kone, Chr. Krohgsgt. Fruen er mannequin hos Steen & Strøm. Bjørne og Reidar Karlsen, Splitkeinski. (R+K. bor på Røa.) Reservekonstabel II75 Berstand. Meget farlig. Hansi Petra, Dovrehallen. Nini Vibe-Rheymer, handelsgymnasiast. Ester Pettersen, Sofies plass 30. Margit Arvesen, Drammensveien 37. Hilda Feght, Gabelsgt. 45 b. Skraphandler Dönum, Jar, ansatt i det civile overvakingspoliti.

Aviser.

Hvis en i nær framtid et eller annet sted i landet ser seg soldater i uniformer som engelskmenn, så vær forsiktig. Det kan være tyskere. De kan på denne måte få et paskudd til å ta represalier som skal skremme voldsomt og som derfor vil foregå i en dertil skikket malestokk. Nærmore opplysninger kan ikke gis. Men pass på.

Oslo Samvirkeleg har fatt ordre til å gjøre klar 90 000 julepakker. Det føreliger ikke offentlig noen beskjed om hele innholdet, men vet bare at det i pakken skal være kakker av hvitt mel. Vi skal ganske sikkert få samme komedie som ifjor med "julebaten" som angivelig kommer fra Tyskland.

Rekvisisjon av rom. Rommene skal brukes av tyskerne for å kunne kontrollere befolkningen under en eventuell britisk invasjon.

I Honningvåg har tyske marinesteder overfallt den lokale hirdsjef. De prylte ham opp, kalla ham landsforræder og skjöt over hodet på ham med revolver da han flyktet fra dem.

En ordfører i Finnmark har skrevet til departementet og klaget over at russiske patruljer kommer inn i hans bygd og streifer omkring der. Ordføreren påstår at det er bygdas forhenværende ordfører som viser vei. Hvad er det egentlig som foregar der nørøya? Det står intenting i de tyske telegrammer som tyder på at russene er like utenfor grensene.

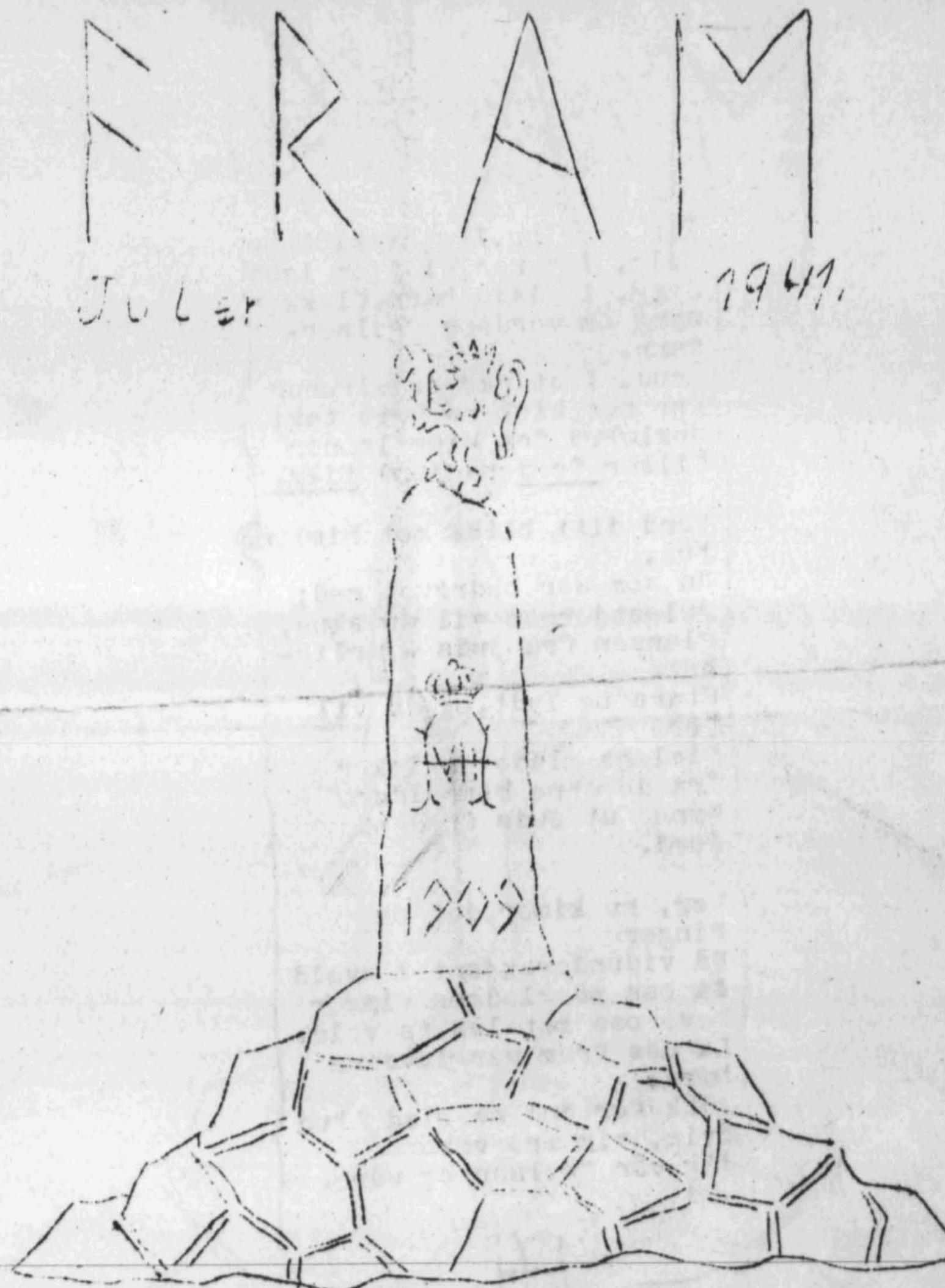
Vi boykotter Nasjonalhjelpen, Nationalteatret, iurettstippingen og tyske eller propaganda-filmer.

Rénskapsdag. Før lister over N.S. og andre forrædere, angivere, o.l. Men husk - de skal dømmes etter norsk lov.

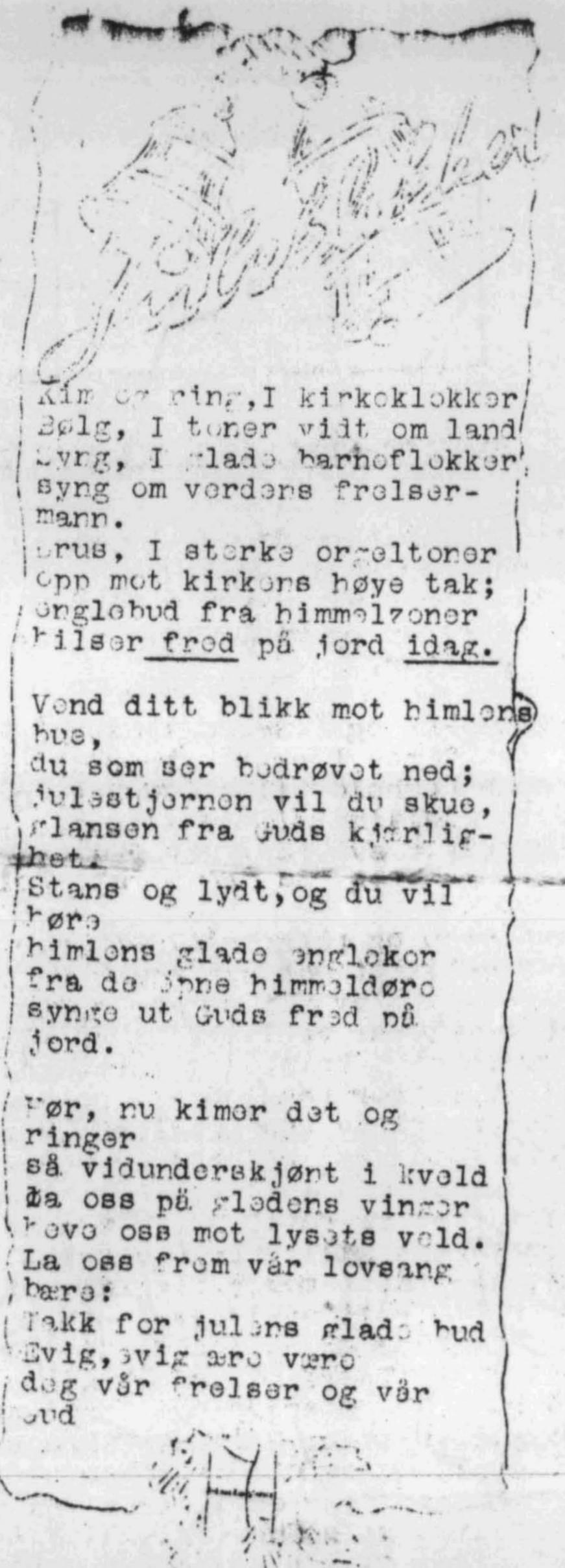
Fotografier av militer eller propagandistisk betydning beslevert omgående innover de vanlige veier.

Hjelp nødstillte nordmenn og avisene våre med pengesats.

Vær forsiktig og taut - men ikke feig.

KRISTMENN, KORSMENN, KONGENS MENN!

Kim er ring, I kirkeklokker
Bølg, I toner vitt om land
Lyng, I glade barnehoflokker
Syng om verdens frelser-
mann.

Brus, I sterke orgeltoner
Opp mot kirkens høye tak;
Englebud fra himmelzoner
Kilser fred på jord idag.

Vend ditt blikk mot himlens
hue,
du som ser bedrøvet ned;
julestjernon vil du skue,
klansen fra Guds kjærlig-
het.

Stans og lydt, og du vil
høre
himlens glade englekor
fra de åpne himmeldøre
syng ut Guds fred på
jord.

Før, nu kimer det og
ringen
så vidunderkjønt i kveld
Ma oss på yledens vinor
Leve oss mot lysets veld.
La oss fram vår lovsang
bare:

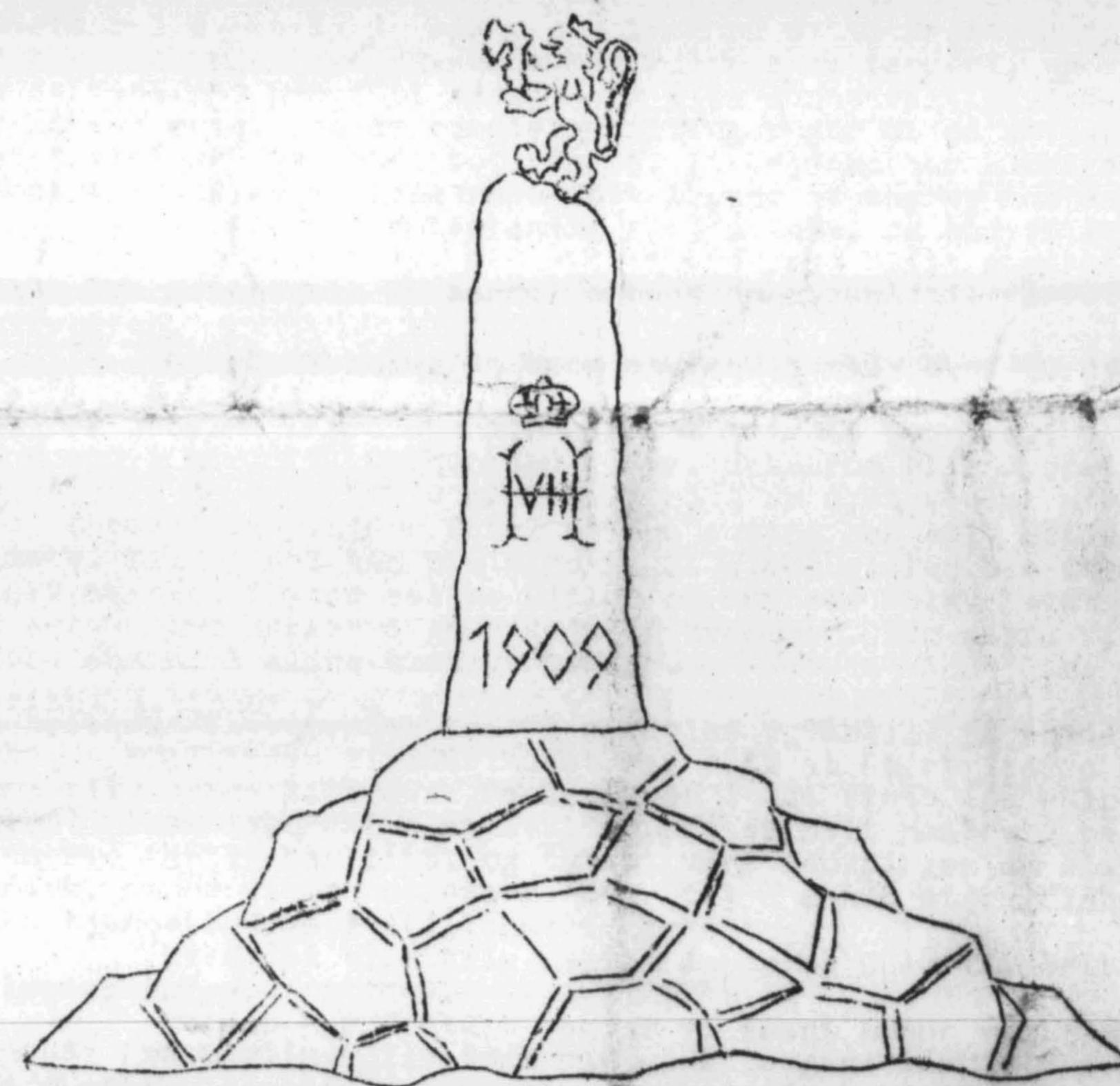
Takk for julens glade bud
Ewig, svig are våro
deg vår frelser og vår
Gud

GOD JUL

Ønskes våre løsere øg kommisjorærer
i bygd og by.

Redaksjonen.

F. RAM

KRISTMENN, KORSMENN, KONGENS MENN!

NB

- 2 -

Jødene: Rundskriv fra Justisdepartementet. Jnr. 794/4 L.S. I
Lortrolig.

Herr fylkesmann i

Justisdepartementet anmoder herr fylkesmannen om å foranledige at samtlige tinglyssingsdommere i fylket snarest hitsender en fortegnelse så uttømmende som mulig for deres distrikt over alle faste eiendommer som måtte eies av personer av jødisk herkomst. Til sådanne blir regnet:

1. Medlemmer av jødiske trossamfund..
2. Personer hvis davn viser jødisk avstamning.
3. Personer om hvem Deres kontorpersonale vet at de er av jødisk avstamning.

Som jødisk avstamning regnes i denne forbinnelige også halv jøder (personer med to jødiske besteforeldre).

Mulige undersøkelser bes i tilfelle foretatt så diskret som mulig.

Departementet venter ikke å kunne få noen helt pålitelig og fulkommend liste.

En del eksemplarer av dette rundskriv legges ved til fordele mellom samtlige tinglyssingsdommere i hær fylkesmannens distrikt.

Oslo, den 2. okt. 1941.

Sverre Riisnæs

sign.

Reinh Breien.

sign.

Nasjonalhjelpen: Som leder av Nasjonalhjelpen er ansatt adv. Foss, som i sin tid begikk et stort underslag i et Oslo-firma. Underslaget ble dekket av hans søster. Refleksjonene gjør seg selv.

Boikott. Vi gjør oppmørsom på at ingen må gå i Nasjonaalteatret da teatret styres av nasisten Gustav Berg-Jæger og tre av styret sitter på Grini. Samtidig nyttet en hövet til å minne om Kino-boikotten, det vil si boikott av alle feindlige filmer.

Det prates altfor meget i rekke av arrestasjonene før og i den senere tid skilles folks svettige og anhåndige prat. Vi må kunne lære å være tause sammen. Vi har nå flere eksemplarer på at folk er kommet innenfor murene på grunn av at det plapres ut om dette og hint og at den eller den er svart oppatt. Slike løse uttalelser har ført til at det tyske og det norske politi har fått kort på hånden som har ført til arrestasjon og påfølgende behandling. Vi må derfor legge alle på hjertet å ti stille med hvad de måtte se og høre.

Ryktedannelsen. De fleste av ryktene som er gått i den senere tid, er falske, f. eks. slike som "engelsk invasjon på Hingjøya", "tusenvis av fly over Berlin" o.lign. Disse ryktene er satt ut av M.S. eller tyskerne for å skape en optimisme som vil slå fryktelig tilbake når det viser seg at ingenting skjer. Folk vil på grunn av en slik oppskrudd optimisme bli apatiske og apati er vi ikke tjent med. Vær forsiktig med å godta alt du hører.

Spre dette skrift i fløst mulig eksemplarer.

F R A M.

Nummer 10

Julen 1941.

1. årg.

Hvorfor kristenfolket reagerer.

At kristenfolket reagerer sunt og sterkt på den situasjon vi befinner oss i, derom er det ingen tvil. Ved samtale med mange har vi prøvet å få tak i det karakteristiske ved den kristne reaksjon og vi gjengir nedenfor våre inntrykk, samlet i en rekke punkter.

1) Fordi kristentro og fedrelandskjærlighet hører sammen. At "den beste kristen er den beste borger" gir godt uttrykk for norsk oppfatning av en kristens forhold til samfundet. De kristne har ikke alltid gjort seg meget gjeldende i den aktuelle politikk, men anser det for å være ukristekig å svikte, når fedrelandet er i fare. Derfor lader kristenfolket intenst med det norske folk, sålenge fiender voldtar landet.

2) Fordi kristentro og plikt følelse hører sammen. Og kristenfolket kjenner seg forpliktet mot sin konge og mot det styresett som på lovlig vis er framgått av det norske folks vilje. Det banditt-styre som nå rekker akkurat så langt og så kort som de tyske bajonetter er ingen øvrigitet i kristelig forstand. Den øvrigheten som er kristelig berettiget sitter foreløpig i London. Og ingen vil ønske den tilbake med dypere glede enn kristenfolket. Det hos den som måtte trenge reformasjon skal reformeres ved lovlige og ikke voldelige midler.

3) Fordi kristentro og rettferdighetsans hører sammen. At et fredelig lite folk på tre millioner uvarslet overfaller ved nattetid av et på åtti, har intet med rettferdighet å gjøre. Tyskernes latterlige løgner for å rettferdigjøre sin blodige ubett, preller av på de kristne. De tror på en rettferdig Gud og er viss på at historiens dom vil felle Tyskland. Og quislingernes prinsipielt korrupte framferd bare løvendegjør den forvisning at tysk nazisme er nøyne forbundet med ubetten. Hvor ny fange som føres i fengsel for rettferdighet skyld er en sten til den uoverstigelige mur som for alltid skiller nazister og quislinger fra de kristne.

4) Fordi kristentro og sannhetskjærlighet hører sammen. De kristne vet at det er sannheten som frigjør og løgnen som trellbinder. Derfor vil de intet ha å bestille med et system som bevisst bygger på løgn, og viss viktigste kampmiddel er øgn. "Hvad samfund er det mellom Kristus og Belial?" Tyskernes og quislingernes løgner har åpnet øinene på de kristne som kanskje ellers kunne fått uklare grunnet manglende orientering.

5) Fordi kristentro og personlig frihet hører sammen. Det er kristendommen som har frigjort individet. Den bygger prinsipielt på viljen frihet til å velge. Dens vei er ikke tvang og terror, men overbevisning og ansvar. Derfor er kristendommen etter sitt vesen uforenlig med nazismen etter dens vesen. I disse to åndsretninger virker diametralt motsatte krefter for diametralt motsatte formål.

6) Fordi kristen tro og virkelighetssans hører sammen. De kristne spør etter kjennsgjøringar og ikke etter fraser. Og de ser med øyne sine hvor tyskere og quislinger fører oss hen. De ser hvordan ubederligheten og ukyndigheten belønnes, hvordan rampon hedres og uloralen fremmes. De ser hvordan ungdommen lokkes til å gå i fiendens sold og fristes til å selge sin sjel. De ser hvilke lykkejegere det er som lar seg lure av den såkaldte nyordning. De fleste prester f.eks. som er gått inn var på forhånd kjent som undermålere, opportunister og kompleksredne individer, og de få andre betraktes som frafallne eller som folk som har liten orienteringsevne. Den isolasjon disse prester lever under er mild dom for det forrederi de har gjort seg skyldig i. Vi kunne fortsatt med en rekke punkter til, men vi tror at ovenstående i all sin korthet gir et riktig bilde av norsk kristendoms reaksjon på tysk nazisme.

FFFFF FFFFFFFFFF

Norsk nyhetstjeneste melder.

Fronten:

Tyskrne er på retrett ifra alle stillinger. På Moskva-fronten er over 100 divisjoner på flukt. På 4 dager har de flyktende tyske tropper mistet 30.000 mann. 1400 tanks, 5400 lastebiler er etterlatt. De har evakuert 6 nøklebyer, og 400 tett bebyggede strøk oppgitt. De siste meldinger går ut på at Kalinin er gjenerebret av de russiske tropper. Restene av 6 tyske divisjoner, er på vill flukt, og forfølges av russerne. I stee trekk er fronten ferskjøvet lengre vest, og tyskerne er på tilbaketog fra Svartehavet til Kvitehavet. Mariopol er tatt tilbake av russerne. Hitlers stormtroppor evakuerer likeledes Krim L.

Hvor lange tyskernes geniale organisasjonsevne kan forhale sammenbruddet, er ikke godt å si. Men det nærmer seg med raske skritt. Stillingen for finnene er meget kritisk. Det voldsomme russiske press synes umulig å motstå.

I Randstatene er utbrutt tyfus. Flere tusen tyskere er døde. Libya.

Også her forskyves fronten langsomt men sikkert vestover. Derna er gjenerobret av engelskmennene. New Zealandske tropper har tatt 11000 fanger. Ellers litt framgang på grunn av været. I Middelhavet er 10 italienske transportskip og to italienske kryssere senket. En italiensk båt hvor der befant seg 20 italienske ingeniører på vei hjem til Italia, er senket av en engelsk u-båt.

Østasia: I hovedtrekkene kan man si at Amerikanerne har situasjonen i sin hånd. De kolossale japanske tap som vår presse forteller kan ikke fortsette uten et krikk. Det kan i denne forbindelse nevnes at Oslo-pressen forrige uke var innkalt for å motta beskjed om at de bare måtte bringe meldinger om japanske seire, mens japanske tap måtte fortelles selv om de var sendt ut som officielle meldinger fra Japanerne selv.

Guds kvern maler langsomt...

'Artikkelen av Sigrid Undset i praktverket "Norge", utgitt av Kongriket Norges pressutsendinger i Amerika.

På sine gamle dager arbeidet Linne på en bok, som skulle være hans testamente til den eneste vakre og lettstående sonnen hans, og som skulle gi unge Linne summen av alt hans far hadde satt, erfaret og lært i sitt lange liv. Men det blev ikke om sin egen merkelige skjønne han kom til å strive, - gutten fra den fattige landsens prestegård som var blitt en berømt videnskåpmann, boundre og forgudet over hele Europa, og som nu var ridder Carl von Linne. Han hadde dannet seg en liten livsfilosofi som virket merkelig uanfektet av den kjennsgjøring at han selv kunne kalles en lykkens ridder. Det som dypt hadde grepet ham, og formet hans overbevisning om en formuftig verdensordning, var at han altså hadde sett annet enn at synd og forbrytelser blev hevnet, sommetider brått og somme tider ikke før om lange; - Guds kvern maler langsomt, men den maler sikkert, og hver den som øver urett, kan være viss på at gjengjeldelsen vil nå ham en dag. Nemesis Divina kalte Linne dette verket sitt, og sin tro uttrykker han slik: "De øfvervunna ha vapen kvar, de appellera till Gud."

Mod lov ble Norge bygget.

Dere våre kjære landsmenn hjemme i det overvunne Norge vil kanskje synes det er lett for oss å snakke, som er langt borte, i et fritt land, mellom frie mennesker. Om vi hører over hver på vår måte forsøker å arbeide for Norges sak, så er vel ikke det noe å snakke om; - det er ingen henvor som legger oss hindringer i veien, tvært imot. Vi blir bedt om å tale, vi blir spurta om Norges skjønne, meget mer enn vi kan svare på. Amerikanerne vil ha oss til å fortælle hvad vi har erfart, vi som hører hjemme i de små demokratiske statene, hvor forholdene var såpass oversiktige, eller gjennomsiktige, så våre land på sitt og vis var som arbeidsmodeller, hvor man kunne studere demokratienes svakheter og styrke. De vil høre både om hva som kunne være grunnen til at vårt land så lett blev voldsmennenes bytte, og om hva vi hadde utrottet med vår frihet, - hvordan vi hadde bygget op vårt land, så det skulle bli et sted på jorden der hvor man hadde retten sin trygget til liv, rettferdighet og til å arbeide for sin lykke, - hvor det var alle borgeres sak at hvert barn fikk sjansen til å lære så meget som det hadde evner til, at det blev vernet om dets helse på sjeldent kropp; hvor det blev tatt hånd om de syke og gamle. Gud vet det var langt enda fram til de mål vi hadde sitt oss vi hadde meget u gjort som vi skulle ha utrottet, da det høndt, som brøt ned hele den sociale opbygning vi var så stolte av. Hvor langt vi var kommet, hvor meget vi tross alt hadde rett til å være stolte over i landet vårt, det ser vi kanskje best nu, da fremdele voldsmenn forsøkte å legge under seg Norge som vi normann har dyrket op på hårdt villkår i tusenvis av år. Hvordan vår folkesjel ser ut, vet vi bedre nu, da de fremmede forsøker å trollbinde dem. De fremmede påstår at de og vi er fremmedfolk. Kanskje de også har oppdaget nu at så skrekkelig nær i slekt er vi ikke. Vi er nok slik at vi har hatt nøy felles forefedre for en femten hundre år siden og til tross for den veldig folkeblanding som har funnet sted i Mellomeuropa og Nordtyskland ned gjennom århundrene, så må det vel være noen dråper av våre folkes nordiske stammefromors blod i det tyske folket av idag. Historikerne regner 3 slektkedd på vært århundre, men det er ikke å vente at familielikheten skal være særlig på-

fallende mellom fætterne i tredekte eller fønugførtende ledd, og vi har utviklet oss bort fra hverandre ned gjennom århundrene.

Det er sant, at før røe over tuisen å siden var det våre forbredre som dro ut på hørjing rundt omkring i landene. Da var de primitive mennesker som ranet verdier de ikke selv kunne skape, og frydet seg over å eie røvekoster, var stoltte fordi de hadde tatt andres eien-dom. Da vår døt de som satte sin eje i å være fryktet, fordi de var grusomme, dygforlig tiligen kunne stole på deres gitte ord. Men vår folkeætt tok tidlig til å vokse seg bort fra slikt. Mens folkene lenger sydpå hadde en klokertro på at tortur og blodig justis var godt for alt mulig, hadde våre gamle lover alt tidlig i Melleomalderen gitt avkall på tortur som rettsmiddel, og dødsstraff var lite brukt. Ikke hekser engang brente våre forbredre - døden på bålet var forbeholdt forredre mot Konge og fedreland, og dem alene. Det var først da et nord-tysk fyrstehus kom på tronen og reformasjonen fra Tyskland førte en hel del utenlandske ideer inn i de nordiske lands lovgivning og sæder, at heksebranning fikk innpass hos oss. Hvordan det var hjemme like til ifjor vår, husker dere sikkert i dag - dødsstraffen hadde vi kassert som avlegs barbari for mere enn 60 år siden. Det var vår vilje, at selv de verste forbrytere skulle bli behandlet slik som vår æresfølelse krevet - rottferdig og human. Kom det ut at ikke alt gikk til i våre fengsler så pyntelig som reglene forutsatte, så ble det rusket opp i sakene. Kan dere huske Hetle-saken og alle de andre sakene, som vi aldri ble ferdige med, fordi vi ikke fikk fred i vår sjel for tanken på at her var kanskje begitt et justismord? Og husker dere at selv en lærer eller lærerinne som tapte følmodigheten med noen umulige unger og klabbed til dem, - hvordan de måtte stå til ansvar?

Vel, la oss huske og aldri glemme at vi var kommet et årtusen bort fra barbariet, fra pinelyst og blodtørst. Vi vet, det var ikke fordi slike instinkter var døde i sjelene våre; men vi bekjempet dem med vitende og vilje, de skulle knekkes, som noe hesslig og utspring. Heltemot det var for oss det mot som vågot eget liv for å berge medmennesker i fare - våre sjøfolks mot i storsturmene på Nordsjøen før noen år siden da hele skipsmannskapet som en mann satte livet inn for å komme havaristene til hjelp; det var bøndenes mot når de aldri gav opp forsøkene på å berge ofrene for naturkatastrofer under fjellet, i ur og myr og på jøkelen - selv for å berge noen lik ned fra en hylle i en stupbratt berghammer, som det hentet her forleden år, da et av våre rutefly forulykket borte på Vestlandet.

De Øfverunna ha vapen kvar.....

Vi vet det er hardt for dere hjemme nå å skulle holde fast ved alt dette som er vår norske - den høysinnede viljen til rottferdighet, hjelpsomhet, respekt for menneskeverdet også hos de svake, de forkomne, de forbryterske. Der er arter av forbryterskhet som vekker en så instinktbundet og bunnløs vennmølle hos oss, så det er ikke mulig å føle hat mot dem som trønger oss til å se og oppleve metbydige ting. For dere, som nå må finne dere i, at et "riksråd" av utlendingene visegutter vil regjere Norge, stryke flagget vårt som vi har seilt under med øre kloden rundt, som har valet over våre sorger og gleder siden vi var småunger i syttende-maitoget, - og i stedet heise Hellig Olavs merke, etter å ha drassset det igjennom on pøl av forræderi og løgnaktighet og smuss - for dere må det være hårdt å huske hva det betød bare for halvannet år siden at vi var norske.

Men husk Runeborgs ord: Ån kommer dag, än är ej alt färbi. England kjemper enda, slår igjen hardere for hver dag. Det største av alle jordens er væknet og vet nå hva kampen gjelder over hele jordkloden: For ellers mot menneskenes rett til liv, rottferdighet og arbeide for å bli lykkelige. Og for de overvunne folkene i Europa gjelder enda de ordene

han skrev, det største geni som Sverige har fostret, en av de største mennene av nordisk ætt som noensinne har levd:

"De Øfverunna ha vapen kvar, de appellera till Gud!"

Du må ikke sove.

Jeg våknet on natt av en underlig drøm,
det var som en stemme talte til meg,
fjern som en underjordisk strøm,
og jeg reiste meg opp. Hva er det du vil meg.

Du må ikke sove. Du må ikke sove.
Du må ikke tro at du bare har drømt.
I går ble jeg dømt, inatt har de reist
skafottet i gården, de henter meg klokken
fem i morgen.

Hele kjellern her er full,
og alle kaserner har kjeller ved kjeller,
vi ligger og venter i stenkolde seller,
vi ligger og råtner i mørke hull.

Vi vet ikke selv hva vi ligger og venter
og hvem der skal bli den neste de henter.
Vi stønner, vi skriver, men kan dere høre.
Kan dere slettes ingen ting gjøre.

Ingen får høre oss, ingen får se oss.
Ingen får vite hva der skal skje oss.
Ennu mer, ingen kan tro hva her daglig skjer.

Du mener det kan ikke være sant.
Så onde kan ikke menneskene være,
der fins da vel skikkelige folk iblandt.
Bror, du har ennu meget å lære.

Man sa du skal gi ditt liv om det kreves
og nå har vi gitt det, forgjeves, forgjeves.
Verden har glemt oss vi er bedratt.
Du må ikke sove mere i natt.

Du må ikke gå til ditt kjøpmannsskap
og tenke på hva der gir vinning og tap.
Du må ikke skynde på aker og få
og at du har mere enn nok med det.
Du må ikke sitte så trykt i ditt hjem
og si: det er sørgeleg, stakkars dem.

Du må ikke tåle så inderlig vel
den urett som ikke rammer deg selv.
Jeg roper med siste rest++ pust av min stemme:
du har ikke lov å gå der å glemme.

Tilgi dem ikke, de vet hva de gjør.
De puster på hatets og ondskapens glør.

De liker å døspe, de frydes ved jammer
de ønsker å se vår verden i flammer.

De ønsker å drukne oss alle i blod
tror du det ikke, du vet det jo.
Du vet jo at skolebarn er soldater
som stimer med sang over torv og gater,
og oppgløid av mødrenes fromme svik
vil verge sitt land og vil gå i krig.

Du kjenner det nedrige folkebedrag
med heltemot og med tro og øre.
Du vet at en helt det vil barnet være
Du vet han vil vifte med sabel og flagg.

Og så skal han ut i en skur av stol
og henge igjen i en piggrådvase
og råtna for Hitlers arisks rase.
Du vet det er menneskets mening og mål.

Jeg skjente det ikke, nå er det for sent
min dom er rettferdig, min straff er fortjent.
Jeg trodde på fremgang, jeg trodde på fred
på arbeid, på samhold, på kærlighet.
Men den som ikke vil dø i en flekk
før prøve alene på bøddelens blokk.

Jeg roper i mørket, å kunne du høre
der er en eneste ting å gjøre.
Verg deg mens du har frie hender
frels dine barn, Europa brenner.

Jeg skaket av frost, jeg fikk på meg klær
ute var glittrende stjernevar.
Bare en ulmende stripe i øst,
varslet det samme som drømmens røst.

Dagen bakenom Jordens rand,
steg red et skjer av blod og brand,
steg med en angst så åndeløs,
at det var som selve stjernene frøs.

Jeg tenkte: Nu er det noe som hender
Vår tid er forbi, Europa brenner.

0000000

Ser vi tilbake på den tid som er gått fra julen 1940 må vi uvilkårlig
minnes de staute nordmenn som er blitt henrettet av tyskerne. Mange
nordmenn har i dette år ofrett sitt liv for Norges sak. Stolte Helter
deres offer har ikke vært forgjeves.

Fra Göteborg Handels & Sjøfartstidning 29-11-1941 henter
vi følgende: (øverst på neste side.)

Til mine fem venner
Tønnes Winther, Rolf Lea, Karl Eriksen, Sigurd Johansen og Harald
Thorsvik.

"I Møllergaten nitten, der sitter våre menn.
I kamp for folkets frihet de gav sin egen hen."

Mine fem venner ble sitt inn på Møllergaten 19 i slutten av mars.
Der traff jeg dem og ble straks tiltalt av deres gode humør. Men bak
dette gode humøret lå tross på vårt fedrelande seier. Jeg minnes de ti-
mer jeg var sammen med dem. Hvor dere elsket vårt land. Hvor overbe-
viste dere var om at vi skulle seire. Hvor lett dere tok det hele tross
dere visste hva dere gikk i møte. Vi overlevende beundrer dere, mine
fem venner.

Kan du Winther (som vi alle kalte deg) huske de timer vi satt og
pratet sammen i celle 35 smattende på våre riper? Du sa alltid at seieren
var viss om det ennå kanskje ville drøye ut noen tid. Jeg husker du for-
talte om din familie, om dine to sønner og din hustru. Du elsket dem.
Jeg lært også og elske dem. Hvordan du ofte var urolig for at de ikke
skulle ha det bra. Du tenkte aldri på deg selv, anda du gikk der med ditt
onde ben, som ofte plaget deg. Det vet jeg. Du nevnte det aldri. Bare
dire barn og din dyktige hustru. Dine øyne strålte når du fikk besøk av
der. Fem minutter hver uke. Du gledet deg hver dag til disse fem minuttene.
--Kan du huske din femtiårsdag? Den feiret vi to sammen, etter at du du
var kommet tilbake fra din hustru, som du alltid nædigst hadde fått lov
å besøke et par timer. Men tross din trøfaste hustru og dine høyt elsk-
ede sønner tenkte du alltid først og framst på fedrelandet. Vårt land
Winther, som dine verner skal hjelpe til med å bygge opp igjen og gjøre
fritt. Du har ikke gitt ditt liv forgjeves. Året var datt minne.

Også deg, Rolf Lea, traff jeg på Møllergaten 19. Jeg husker den
dag da en høyvokst, kraftig kar ble ført ditt. Det var deg, Lea, som nå
har gitt ditt liv for fedrelardet, for det frie Norge. Du var statlig å
se på, og ditt indre var som ditt ytre. Kan du, Lea, huske da vi to satt
på trappen og furderte over krigen og dens gang? Jeg husker ennå dine
kjekke ord: "Om enn alt ser mørkt og trist ut, så er det vi som seirer
til slutt." Det er sant, kjære venn, resultatet må og skal bli slik som
vi to ville og alle nordmenn ønsker. Du gav ikke ditt liv forgjeves.
Farvel da, kamerat.

Karl Eriksen. Du var strenkt bevoktet i celle 11, men du husker
nok den tid vi tilbrakte sammen. Du berettet nærmest som en "rolig hist-
orie" om alt du hadde vært med på. Jeg husker meget godt hvordan jeg be-
undret dire heldedåder, og så deg det. Men du var en fryktlös mann med
et kaldt hode, og du bare lø og syntes alt var som det skulle. Ditt liv
sto ofte på spill, mens du arbeidet for vårt land, men du klarte deg
alltid. Fisliutt måtte imidlertid også du gi ditt liv for Norges sak. Du
måtte dø, kjære venn, som den helt du var. Hvil i fred, gode kamerat.

--Som dine andre venner måtte også du gi ditt liv, Sigurd Johansen. Du ble
født som en helt, du levde som en helt og du døde som en helt. Vi beundret
deg alle for ditt mot, ditt gode humør og din store elskverdighet. At du
greide å holde deg så fri og rank, du som hele tiden visste at du kom til
å bli skutt. Du som gikk under navnet "Skyt meg". Du ville ikke snakke.
Du ville ikke være skyldig i at dine venner ble arrestert. Du tok på deg
alt selv. Du besto den harde prøven. Noe vi alle beundret deg for. Ja, vi
elsket deg. Du, den beste av de beste, satt i celle 14. Alltid var det
orden der du var. Du var enestående. Vi husker alle hvor rede du var til
å gi tort når du fikk et eller annet. Du kunne ikke la være å gjøre dine

Anivare som en her passo seg for.

Per Kruke, overkonst. Quislings livvakt.
 Gunnar Lindvik, statspol.
 Håkon Lorntzen, konst. nr. 837.
 J. Nordanger, konst. nr. 802.
 P. Pedersen, konst. nr. 134.
 Søler, ca. 22 år, folk for Gestapo i Fredrikstad.
 F. Sunne, konst. nr. 285.
 Einar Sørnson, storsmugler, Sandefjord.
 Dollis, fru, tannlege, Harbitsgt. 19.
 Holm, Ursin, Reservesek.
 Gunnar Vallin.
 Aksel Winge, politibetjent, chef for Quislings livvakt.
 Sverre Reidar Voigt, Østerhaugsst. 26.
 Finn Wold, f/3/4-1917 Urarienborgveien 7.
 Konst. Wold, nr. 126.
 Konst. Ans, nr. 216.
 John Erstad, f/18/9-6. Fuldmeklig.
 Andersen, solfald.
 Georg Andersen, "Goggen".
 Andreassen, hirdmann fra Bodø.
 Trygve Bakkerud.
 Hans Birkeland, fra Sørlandet.
 N. Dale, konst. nr. 348.
 Birger Falstrøm, ca. 30 år, fra Røros.
 Martin Kristian Eckhoff.
 Hans Eng, laga.
 Ingvald Falck, Matthias Carlsen, arbeider for "Goggen".
 W. Bergerson, konst. nr. 1411.
 W. Furuseth, konst. nr. 339.
 Ole Haffner, ca. 30 år, går med mustasjer.
 Finn Halse, kriminalkonst. 44.
 Eigil Halvorson.
 A. Hansen, reservkonst. 1017.
 Bjarne Østgård Hansen.
 G. Holts, statspol.
 Gladis Huus, Bønes i Bergen.
 Gudrun Aslauus Johansen, f/17/4-1919, Bygdø Alle 39, vær. 21.
 Lulla Johansen, Tønsberg.
 Reidar Stenborg Johansen, før tiden arrestert.
 P. Johnsen, overkonst. 910.
 Birger Kavli, i firma Kavli & Co. Brummenveien 20.
 Torleif Kiserud, stud. med. f/17/5-1912.
 Pddvar Klems, f/13/3-1923.
 Raimond Kolberg, agent.
 Erling Kravik, reservkon.
 Olav Kravik.
 Anthon Blipr, Bergen.
 Gunnar Braaten, Bergen.
 Roald Bremnerud, grosserer, Tiedemannsgt. 3.
 Kurt Gross, ingeniør, Moss, Chef for det tyske etterretningsvesen i Østfold.
 Syrild Gross, sønn av overnevnte.
 Sverre Gunn, tidligere direktør for C. S., mistenkt for spionasje på L. Gissamark.
 E. Erling Hægeborg, Glommen, hirdmann, 17 år.

Det var så hyggelig å få titte inn til deg å slå av en prat. Du satt der alltid så blid og glad, og ditt åpne ansikt strålto av godhet. Du var alltid kjøkk og real og den beste kamorat man kunne ha. Vi hadde lange samtaler, Sigurd. Vi talte om fedrelandet, og da ble du straks alvorlig. Du fikk ikke oppleve den dag vi begge så ofte hadde snakket om. Den dag som vi ikke visste var langt borte eller nær ved: Vår 17 mai. Kan du huske vi la ut for hvorandre hvordan den dampskulden bli? Norge fritt. Vaiende fungerer et rent norsk flagg til topps og nasjonsangen sunget og spilt av nordmenn i et fritt Norge. Jeg minnes deg, Sigurd, når du ble hentet til besøk. Din hustru og dine barn ventet på sin kjære Sigurd. Du jo, din hustru jo, og dine barn strålto av gjensynets glæder. Så lykkeelige var dere. Dere satt i sofaen i korridor B. og hadde så mye å prate om. Alle var lykkeelige ikke bare du og dine, men også vi andre ble snittet av den lykke som strålto ut av dere. Og siden, Sigurd, du fortalte om dine barn og din hustru. De var praktiske, sa du, og det syntes jeg også, men du var i alle fall den praktigste. Du var tapper Sigurd, og vi kommer alltid til å kjenne savnet etter deg dypt i våre hjarter. Sov i ro. Du blir aldri aldri glemt. Du gode venn, du trofaste kamorat. Du gitt liv for oss, for Norge. Mine tanker i denne stund kan ikke skrives ned. Du var for stor til at jeg kan skrive noen ord om deg. Du het Harald Thorsvik og dermed er alt egentlig sagt. Hvem i Norge kjenner vel ikke deg? Din store personlighet og ditt vinnende vesen? En kamorat framfor andre. Min venn, jeg kan ikke tro at du er borta. Du lever onnå i våre hjarter. Jeg taler med deg nå i denne stund. Jeg kan se deg jo, ditt gode sril idet du fører hånden langs kinnet over haken og tilbake og sier: B Ja, kamorat, vi vil ha og vil skal få vårt land tilbake. Vi skal en dag stå som frie menn og rapp ut for hele verden: Norge. Dette landet tilhører oss. Vi er fri. Det gjelder bare å holde ut, kjære venn. Om alt misslykkes, om vi endog må dø, skal vi sikkert en gang få Norge tilbake. Kjære venn, hold ut." Jeg kan se deg, Harald, nettopp slik vot jeg du tenkte da de førte deg bort for å droppe deg. Min venn, jeg kan ikke beskrive deg, du var for stor og god og uselvisk. Jeg minnes alt, hvort minutt vi var sammen på Møllergaten 19. Vi to var fra samme sted, men til tross for at du tidlig flyttet bort, glemte du aldri vår dialekt. Hvor dag var vi sammen i din solle. Vi pratet og røkte, og du hadde alltid noe morsomt å fortelle. Husker du den og den gaten, sa du, de og de menn. Vi hadde mange folkes bekjente og du strålto alltid når du talte om dem. Du fortalte om dine reiser, ditt arbeid, alltid var det morsomt å høre på deg. Vi delte alt, både godt og ondt. Det var jo meget av begge dole. Dø stundene vi tilbrakte sammen glemmer jeg aldri. Og ott er sikkert: Du gav ikke ditt luv forrjoves, Harald, måtte God se i hødo til din sjel. Farvel god venn og kamorat.

EN VENN.

Det meldes fra Tyskland at redaktør Fredrik Ramm er overført ditt.

Ratten i Hamburg avsa forloden (ca. 6 uker siden) en dom somstod referert i "Aftenposten", og denne dom som gjaldt beslagliggelse av norske tankbåter- slår den tyske rett fast at Tyskland fremdeles befinner seg i krig med Norge. Konsekvensen av denne dom er blitt at alle "ministro" er organer for den fiendtlig hærmakt, og ikke representanter næn lovgyldig norsk myndighet.

NOTISER.

Den svenske stattholder, grev Örners mest betroddemann i Norge, Hartmannsdorf, skrev i sine oppmønster omkr. 1818 følgende:

"Hva jeg fortviler over er dette folks nasjonale ånd, og den vil lenge etter min tid vekke uvilje hos alle svensker som blir nødsaget til å være bosatt her."

Slik var det i Norge. Slik er det i Norge. Slik vil det alltid være i Norge. Norts folks nasjonalånd kan aldri knekkes. Det er troen på denne nasjonale åndsmakten som fram før alt gir oss full visshet om at seieren er vår.

Fra hold som pleier å være meget godt underrettet, har vi fått vite at tyskerne akter å spre ut rykter om engelsk invasjon for å lokke ubesindige nordmenn til å røpe hvor de skjulte våpen- og ammunisjonslager befinner seg. Husk Riiser-Larsens ord: "Den dag vi kommer skal vi komme slik at ingen skal behøve å tvile på at vi er der."

I "Aftenposten" for 13.-y-41 er gjengitt et intervju med overingeniør Aastad i Vassdragsvesenet. Han forteller at Glomma hadde 90% ifylt i magasinene ved august måneds utgang. I Drammensvassdraget er det 100% Nummedalsvassdraget 72%, Skionsvassdraget 70% mot 58% ifjor. Arendalsvassdraget 100%. Nå er det strømrasjonering med den begrunnelse at det er for lite vann i magasinene. Tror man at vår hukommelse er så sløv?

Norge og Tyskland er begge bundet av Haagkonvensjonen av 1907. Teksten finnes bl.a. i Lovtidende 2. avd. 1910 side 449 - 539. Det heter det i artikkelen 46:

"Familien ære og rettigheter, individenes liv, den private eiendom, den religiøse overbevisning og religionsøvelse skal respekteres. Privat eiendom kan ikke inndras." Sammenlign dette med forordningen fra "minister" Hagelin - utnevnt av den fiende vi er i krig med - om at privat eiendom kan konfiskeres.

Store deler av Serbia er gjenerobret av serbiske patrioter under ledelse av Nicaïlovits. Det samme er tilfelle med halve Monte Negro. Syv tyske divisjoner er for tiden i Serbia, men kan ikke få flere forsterkninger. Det sendes daglig kommunikeer fra Det kongelige serbiske hovedkvarter.

Vi har fått melding om at tyske maskinfirmaer ikke kan levere til utlandet p.g.a. den kritiske situasjon i Russland. Alt materiell må gå til den tyske krigsindustri. Det er et godt tegn.

Vi advarer mot familien Sanne i Vibesgt. 12. Særlig en av døtrene, Kirsten, driver angiveri i stor stil.

21.

H. P. Holtberg, Oslo.
Hjortum, Bokstadvn. 22.

Fru Hauhus, ansatt ved telerafen.

Ebbe Kvænholdt, kontordame i "Kunin og fjerfe".
Prk. Lystad, Sørumsand.

Burgliot Lundø, Uranienborggyn. 13, ansatt i Folkobanken, utdannet i Tyskland.

Göborg Lundø Uranienborggyn. 13.

Laborant Kløv, Hørøya.

Ottar Mohr, overlærer ved Kunst og Håndverksskolen.

Erik Mohn.

Birgit Mohn.

Ingrid Mohn.
Francis Nilson, fengselsbetjent i Åkerbergsavn.

Harry Olsn., stenpådinsør.

Brynjulf Poppe, restauratør på Soria Moria.
Marit Pederson, Sørumsand.

Pederson, Porskrunn, ca. 22.åf.

Harald Sandås, Horten.

Orro Schanks, Porskrunn og reiser i Vestfold, oppgir seg å være forfulgt av Gestapo og N.S.

Johannes Sørensen, Sandefjord, kjent som "Nordland" og "Malern".

Kåro Torgersen, reservpol., kjent som "tyskeren".

Arne Ulseter, politikonstabel og adjutant hos kriminalchef Schartum.

Finn Wigfors, tømrer, deltar nå på Østfronten i Den Norske Legion.

Claf Frans Tilka, f/25/10-1905.

F ----- F

Det er av meget stor betydning at alle blir kjent med disse forbannede navn. Vi vil derfor anmode våre kollegaer å trykke denne liste opp i så mange eksemplarer som mulig.

Redaksjonen har mottatt et "Rundaskriv til våre lærere" utsendt fra Kirke og undervisningsdepartementet. Nazistene vil i dette ha lærernes underskrift på at de skal gå aktivt inn for "det nye Norge". På grunn av plassmangel må dette meget interessante skriv utestå til neste nummer.

GOD JUL.

Vår tankar denne julen går til alle nordmenn i England. Vi tenker på de trofasteste menn som reiste fra det nazistyrte Norge for fra England å kjempe videre. Det sto i en flygeseddelen som ble sluppet ned her under et flyangrep hvor der deltok nordmenn: Quisling har sin hird, en forrederskare: Men hird betyr en flokk av trofaste menn som samlar seg rundt sin konge. VI ER KONGSHIRDEN. -- Det er denne hird vi i dag ønsker en hjertelig god jul. Vi er stolte av dere, hirdgutter. Før da vi hadde våre radioapparater svulmet våre hjarter av stolthet hvor gang vi hørte at noen av dere hadde vært utsatt i kamp- og utmarket dere. Ja, bare vi hørte soldatenes taktfaste marsj, overført fra den norske treningsloien, slo vårt hjerte litt hurtigere. Det var norske soldater vi hørte. Det var manfolk. Hoc holt unntatt de yngelige forreders som spanskulerer rundt i strokkbuksor og kaller seg hird. I sannhet et yngelig syn.

Et særskilt ønske om god jul vil vi gi regjeringen og vår trofaste konge, idet vi håper på en lykkelig jul i et fritt Norge neste år.

Kamerater i tyske fengsler: GOD JUL.

"KONG HAAKON"

Utdrag av "Vocko-Journalen" . . .

..... Så gikk færdens til England. Denne gang med kryssoroen "Devonshire". Skjøbnens tilskikkelse ville at avreisene skulle skje den 7. juni, på dagen 35 år etter at Norge hadde erklært seg løst fra unionen med Sverige og utropt kong Haakon til Norges konge. Det kan se ut som den blodigste ironi at avreisene skjedde akkurat på den dagen. Men i Norge oppfatter man det ikke slik. Den 7. juni ifjor satte de norske statsmaktenes alt på et kort - som de gjorde det året 1905. Denne gangen gjaldt det liksom i 1905 Norges nasjonale frihet. Den 7. juni 1905 var ingen landflyktningernes dag. Kong Haakons øgne ord som ble utsendt over Tromsø radio vidner om det:

"Norges konge og Norges regjering skal i denne stridens tid være de frie talsmanns for det norske folkes nasjonale krav. De skal så langt dette er mulig oprettholde det Norske Rikets selvstendige liv, slik at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt. Det skal bli deres oppgave å verne om landets - og folkets rettsgrunnlag som vårt fedreland i seirens stund med myndighet kan stå fram og hevde sin nasjonale frihet. Vi repor tilslutt til dere alle:

"Hold ut i troskap mot vart dyre fødreland.."

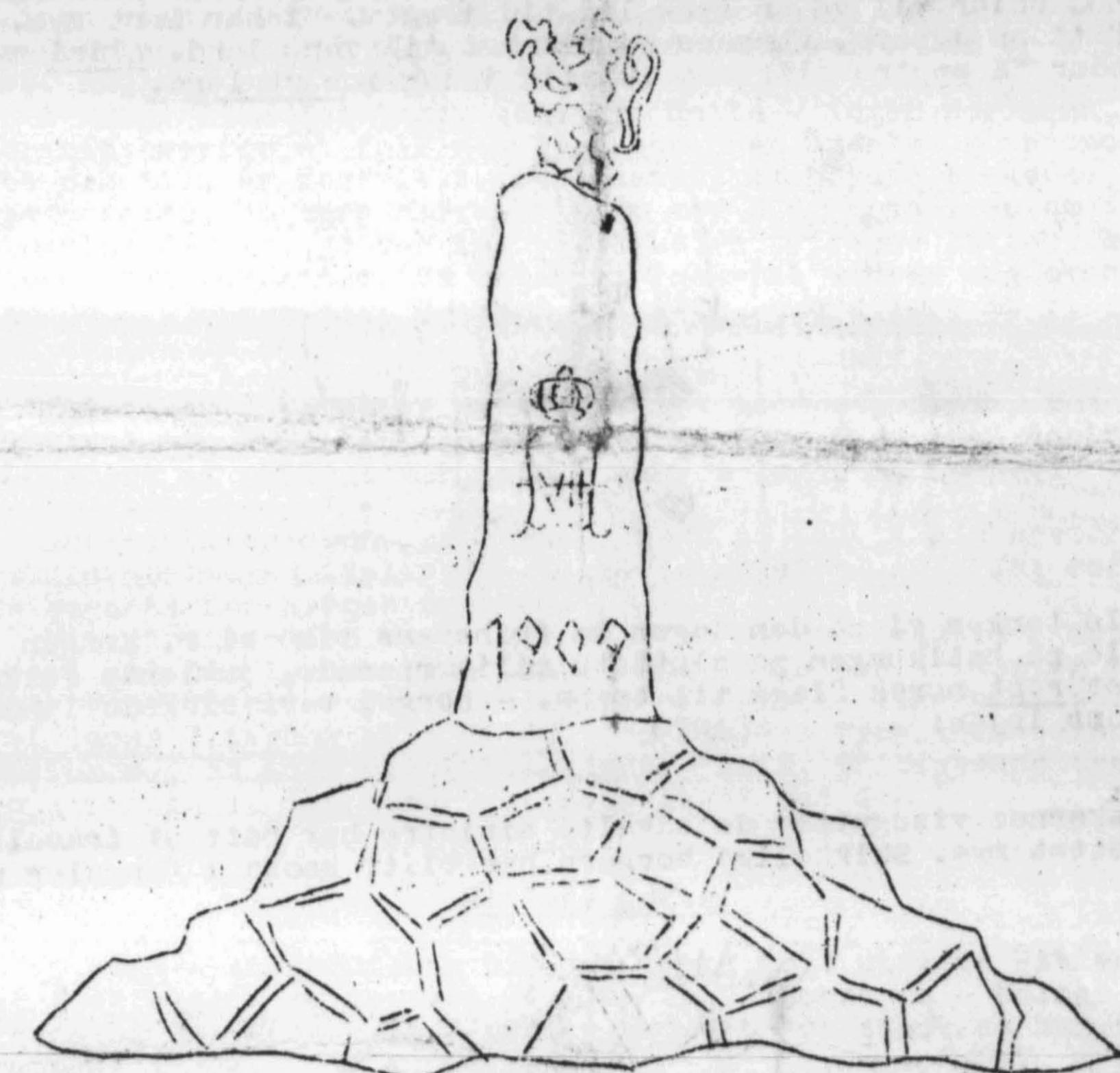
Vi som send or dette rundt til dere i den stund vi er tvunget til å forlato norsk grunn, er bebulst på å sette inn alle våre krefter, vårt liv og alt hvad vi eier for Norges sak. Vi tror at vi snart skal få komme tilbake til et fritt og selvstendig Norge, og vi håper vi skal kunne gjøre det med ære. Den tanke, som skal bære vår gjerning der uto og som vi vot at vi har alle som er igjen hjemme med oss, den liggor i ordene:

L o v e N o r g e ,

A l t f o r N o r g e .

Det finnes sett ut fra norsk synspunkt en dyp sammenheng mellom 7. juni 1905 og 7. juni 1940. Året 1905 ble kong Haakon symbol på gjennoppreisning av det frie Norge. Ved ikke å gi opp kampon den 7. juni 1940 mån isteden ta de tunga byrder som den nærværende situasjon ville modføre sammen med de han måtte bære under krigen i sitt eget land, kan man med sikkert si, at kong Haakon har erobret og hvor dag på nytt erobrer nordmannen som norgeske..

F R A M

KRISTMENN, KORSMENN, KONGENS MENN!

Aret 1942.

Slik vi ønsker det:

HITLERTYRRANIET KNUST.
NORGE SOM ET FRITT OG UAVHENGIG KONGERIKE MED HÅKON
SOM VÅR KONGE.

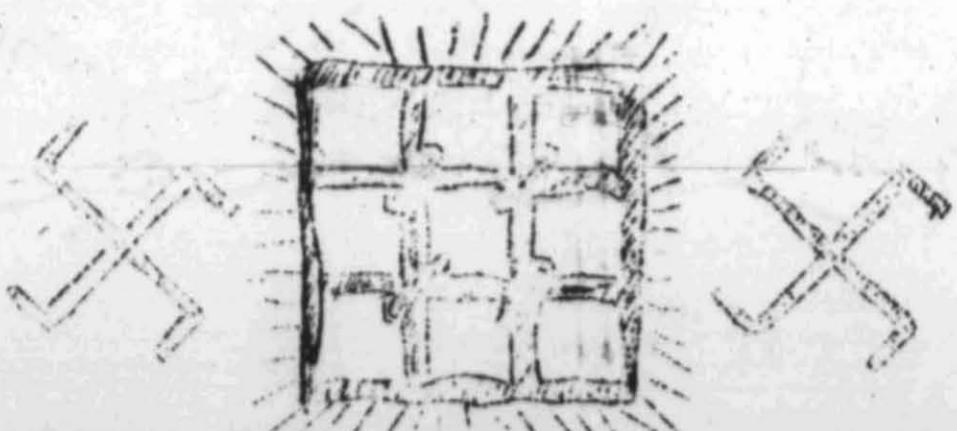
Mye tyder på at vi dette år skal få oppleve at Nazi-Tyskland faller. Først når Hitlertyrrianiet er knust før vi hva vi alle, nordmann som tysker, idag lengter etter: FRED. Vi er viss på at Norge etter de alliertes seier vil gå en lykkelig tid i møte. Vi har lært mye. Vi har også fått en dypere, varmere kjærlighet til vårt land. Aldri mer skal noen forreder få oppstre slik som Quisling i dag i vårt land.

Alle tenker vi på den dagen da frihetens time slår. Kongen og hans familie på ballkongen på slottet, militærparade, jublende folkesmasser og et rent norsk flagg til topps. - Norge, vårt elskede land, du skal bli vått igjen: SNART!

Norge 1941.

Tyskernes visegutter de såkalte ministre har hatt et travelt år. De har utrettet mye. Skikkelige borgere har blitt kasta i fengsler uten grunn.

De har bifallt at landsmenn er blitt skutt av vårt lands fiender. - Når tiden kommer skal også vi gi vårt bifall til deres dødsdommer. - Daglig bakvasker de våre landsmenn over i England som er rede til og gi sine dyrebare liv for frihetens sak - for Norges sak. De bruker store og feite ord; annet-hvert ord som slipper ut av deres svarte munn er løgn.

Vi håper at i 1942 kan regnskapet gjøres opp. Landsforredere, har dere lest våre militærlover såvet dere også hva som venter mange av dere.

F R A M .

Nr. 1

Lørdag 3. januar 1942.

2. årg.

Den tyske propoganda - og vi.

Aldri har noen hatt slik anledning til å seire gjennom propoganda i vårt land som tyskerne og N.S. har nå. De regjerer pressen, radio har vi ikke, post - telefon - og telegraf er under sencur.

Den tyske propogandamaskin sender stadig ut meldinger om at nå er seiren viss. Den melder om overveldende seire, om knusende nederlag for motparten, gang på gang forteller den at seiren er allerede vunnet. England er allerede slått.

I Norge fins det ingen som tror dette - ingen nordmenn. All denne propoganda overfor et folk som ikke har noen åpenlys motpropoganda å støtte seg til, er forfeilet, bortkastet. Jo høyere tyskerne brøler opp om tyske seire, jo mere smiler vi. Jo mer N.S. forteller om den store tilslutning de har, jo mer ler vi. Ikke en tvilende latter, men en åpen, hjertelig skoggerlatter. Vi antar at tyskerne undrer seg over dette. De kan jo - gjennom sitt Gestapo - daglig kontrollere at vi ikke tror et ord av hva de forteller.

Hva er grunnen?

Jo, vi her i Norge er vaksinert mot løgnpropoganda, mot nazistiske utskeielser. Vi hadde anledning til - da vårt land ennå var fritt - å konstatere at nazisme var det samme som løgn, at Goebbels var løgnens far.

Derfor biter denne propoganda ikke på oss. I sin nyttårshilsen til lille-goebbels uttalte den tyske løgsjef bl.a.: "Jeg ser i Dem den beste garanti for Norges fremtid."

Vi andre ser den beste garanti for Norges framtid i det faktum, at tross all den terror og usannhet som Lunde har anledning til å øse ut over vårt folk, er det like sundt og friskt, like steilt og stolt. Hør vi leser i dagens avis at nå, endelig, er Tysklands seier et faktum, da smiler vi, da sier vi ti hverandre: "Jaså, nå begynner tyskerne for alvor å forstå at det bører mot nederlaget med dem."

Slik er vi.

Hitlers løfte.

I sitt nyttårsbudskap til det tyske folk uttalte Hitler til slutt: "Året 1942 skal - og det vil vi alle be Vårherre om - bringe avgjørelsen til redning for vårt folk." Nesten ordrett det samme sa han i sitt nyttårsbudskap ifjor.

Neste nyttår - og det vil alle jordens umdertrykte folk og deres venner be om - vil der ikke lenger være noen Hitler. Denne gudsbespotter vil bli knust av den Gud hvis navn han tar forfengelig. Guds mølle maler langsomt - men sikkert.

Hitler og Vårherre.

"Og det vil vi alle be Vår-herre om", sa han.

Hva vil han at det tyske folk skal be Vårherre om? Jo, om at det må bli dem forundt bl.a. å myrde og drepe flere nordmenn. At det må bli dem forundt å føre ennå fler av vårt lands edlestes og rankeste menn i konsentrasjonsleirer. At det må bli dem forundt å plyndre våre lagre av alle slag, bringe oss nærmere og nærmere sultedøden,